

Ikt. sz.: VFB-41/1-3/2020.

VFB-1/2020. sz. ülés
(VFB-25/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési bizottságának**
2020. március 3-án, kedden 10 óra 5 perckor
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet 128. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A munkájuk során vegyi, fizikai és biológiai anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló uniós és hazai szabályozások betartásának szükségességéről szóló H/9363. számú határozati javaslat (Nunkovics Tibor, Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselők önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	5
<i>Egyebek</i>	12
<i>Az ülés berekesztése</i>	13

Napirendi javaslat

1. A nők és férfiak közötti bérszakadék mérsékléséről szóló határozati javaslat (H/9354. szám)
(Dr. Gurmai Zita, Bangóné Borbély Ildikó, Dr. Harangozó Tamás, Dr. Hiller István, Dr. Molnár Zsolt, Dr. Szakács László, Dr. Tóth Bertalan, Dr. Varga László, Hiszékeny Dezső, Korózs Lajos, Mesterházy Attila, Molnár Gyula, Szabó Sándor, Tóth Csaba, Kunhalmi Ágnes (MSZP), Szabó Tímea (Párbeszéd) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
2. A magyar kvótáról szóló határozati javaslat (H/9251. szám)
(Stummer János (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. Az elbocsátási moratóriumról szóló határozati javaslat (H/9303. szám)
(Stummer János (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. A munkájuk során vegyi, fizikai és biológiai anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló uniós és hazai szabályozások betartásának szükségességéről szóló határozati javaslat (H/9363. szám)
(Nunkovics Tibor, Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Z. Kárpát Dániel** (Jobbik), a bizottság elnöke

Szatmáry Kristóf (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bányai Gábor (Fidesz), a bizottság alelnöke

Molnár Gyula (MSZP), a bizottság alelnöke

Becsó Zsolt (Fidesz)

Ovádi Péter (Fidesz)

Tasó László (Fidesz)

Dr. Tiba István (Fidesz)

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)

Tordai Bence (Párbeszéd)

Helyettesítési megbízást adott

Gelencsér Attila (Fidesz) Ovádi Péternek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Vásárhelyi Pál bizottsági munkatárs

Meghívott

Nunkovics Tibor (Jobbik) országgyűlési képviselő

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 5 perc.)

Az ülés megnyitása, határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Nagy tisztelettel köszöntöm kedves képviselőtársaimat, meghívott vendégeinket, a sajtó előrejelző, bár a helyszínen, úgy látom, hogy még egyelőre meg nem jelenő munkatársait. A Vállalkozásfejlesztési bizottság ülését ezennel megnyitom. Első feladatom a határozatképeség megállapítása, ahol szóban egyeztettünk, és úgy találtuk, hogy 10 fő személyesen vagy jelen, és egy helyettesítést látunk, tehát egy fő eseti képviseleti megbízással látja el a munkáját. Ily módon a határozatképeséget módomban áll kimondani.

Következő technikai feladatunk a napirend elfogadása. Kissé megritkult, megfogyatkozott napirendről beszélhetünk, hiszen az előterjesztők kérésének megfelelően egy-egy javaslatot a későbbiekben tárgyalunk, de semmiképp nem negligálunk. Így a bizottságot tájékoztatom, hogy a HHSZ 58. § (3) bekezdése alapján az előterjesztők a következő indítványok esetében kezdeményezték, hogy tárgysorozatba vételről ezen az ülésen ne döntsünk, de szeretném még egyszer jelezni, hogy később igen. A nők és férfiak közötti bérszakadék mérsékléséről szóló határozati javaslat tartozik ebbe a körbe, ez a H/9354. számon fut, a magyar kvótáról szóló határozati javaslat úgy szintén, a H/9251. számon, illetve az elbocsátási moratóriumról szóló határozati javaslat H/9303. számon tartozik ebbe a körbe. Nyilván a bizottsági ütközések megnehezítik a munkánkat ilyen esetekben, de hosszú a tavasz, igyekszünk minden kihívást vállalni.

Javaslom, hogy a kiküldött napirendet ezen napirendi pontok nélkül fogadjuk el. Kérdezem, hogy ki támogatja a módosított napirendi javaslatot. Kérem, kézfelemeléssel jelezze, aki támogatja a napirendet. *(Szavazás.)* Egyhangú döntést hoztunk. Megállapítom, tehát, hogy a bizottság 11 igen szavazattal a napirendet elfogadta. Ily módon pedig két napirendre szűkül a napunk, egy plusz egyre pontosabban.

A munkájuk során vegyi, fizikai és biológiai anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló uniós és hazai szabályozások betartatásának szükségességéről szóló H/9363. számú határozati javaslat

(Nunkovics Tibor, Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselők önálló indítványa)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az első napirendi pont tekintetében a munkájuk során vegyi, fizikai és biológiai anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló uniós és hazai szabályozások betartatásának szükségességéről szóló határozati javaslatot tárgyaljuk. A jegyzőkönyv kedvéért jegyzem meg, hogy mindez a H/9363. számon fut. Nunkovics Tibor és Z. Kárpát Dániel jobbikos képviselők önálló indítványáról van szó, tárgysorozatba vételről fogunk dönteni. Úgy látom, hogy időközben újabb érkezőink is lesznek, de ez nem akadályoz meg bennünket abban, hogy a vitát elkezdjük, melynek tekintetében elsőként az előterjesztőé a szó. Majd a kérdések, véleményekre kerül sor, ha lesz ilyen igény, végül pedig az előterjesztő, ha kíván, reagálhat az elhangzottakra.

De elsőként tehát ezen napirend kapcsán Nunkovics Tibor képviselő úré a szó. Parancsoljon!

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Gyorsan a napirendi pontok elejére ugrottam. Ez a javaslat ugye, már egyszer volt itt a bizottság előtt, akkor sajnos a kormánypárti többség nem támogatta ezt a javaslatot, remélem, hogy azóta a hozzáállásuk, illetve a megítélésük ehhez a kérdéshez változott. Főleg annak tekintetében, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr nem olyan rég meghirdette azt a klímavédelmi akciótervet, amely pontjai között többek között ehhez kapcsolódó javaslat is szerepelt, mégpedig az, hogy ebben az akciótervben a multinacionális vállalatok károsanyag-kibocsátásának a csökkentését, a környezetbarát és egészségre nem káros technológiák használatát szeretné a miniszterelnök úr és a magyar kormány előírni a jövőben a Magyarországon tevékenykedő vállalatok és főleg multinacionális vállalatok számára.

Akkor is és most is idézettel folytatnám: „Az egészséget nem szennyező, a biztonságos munkavégzés személyi, tárgyi és szervezeti feltételeit a szervezeten munkát végzők egészségének, munkavégző képességének megóvása és a munkakörülmények humanizálása érdekében, megelőzve ezzel a munkabaleseteket és a foglalkozással összefüggő megbetegedéseket az állam a munkavállalók és a munkáltatók feladatait, jogait, kötelességeit meghatározva az Országgyűlés a következő törvényt alkotja”. Ezzel a mondattal kezdődik a munkavédelemről szóló 1993. évi törvény, illetve, hogy az Alaptörvényből is idézzek: „Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez”. Így szól a kormánypártok által létrehozott Alaptörvény 17. cikkelye és (3) bekezdése. Azt gondolom, hogy ezek alapján egy olyan javaslat van most előttünk, amely minden ilyen feltételnek megfelel, és minden ilyen igényt kielégít.

Én magam egy olyan környezetből, egy olyan világból jövök, ahol személyesen is tapasztalhattam azt, hogy a magyar munkavállalóknak és főleg az ipari multinacionális cégeknél dolgozóknak milyen munkakörülményekkel kell szembesülniük hétfőtől péntekig, jó esetben, de akár a szombat és vasárnap is akár 12 órában napi szinten. Ahhoz, hogy az ő egészségüket megóvjuk, hiszen látjuk azt a borzalmas statisztikát, amely leginkább a férfiakat érinti, hogy nagy eséllyel a mi generációnk, tehát a 30-as években járók nagy valószínűséggel már meg sem fogjuk élni a nyugdíjas korunkat, tehát nem élvezhetjük annak a nyugodt pillanatait, esetleg az unokákkal történő önfeledt játékot. De úgy gondolom, hogy mindannyiunk felelőssége ezt megakadályozni, és ez egy nagyon jó lépés lehet abba az irányba, ha a munkavállalóinkról gondoskodunk és felelősen döntünk az ő életükről és az egészségüket befolyásoló tényezőkről.

Hogy csak egy példát mondjak, egyébként ezt a javaslatot egy barátom ihlette, aki CNC-marógépen dolgozik, és azt tudni kell, hogy ezeknél a gépeknél egy olyan olajgőz keletkezik, amely rendkívül káros az egészségre. Viszont nemcsak ezen munkafeladatok során találkozhatnak az emberek, az ipari multiknál dolgozók káros anyagokkal, hanem szinte bármilyen folyamat során, és szeretnénk, ha az ő egészségük elsődleges lenne mindenki számára és minden képviselő számára. Úgyhogy kérem, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm képviselő úr felvezetését. Bizottsági társaimhoz fordulok a tekintetben, hogy ki kíván hozzáfűzni valamit az elhangzottakhoz. Alelnök úr, parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Úr! Az anyag kapcsán tett felszólalásában szerintem pár dolog keveredett. Elnézést, nem szeretem ezt kijavítani, csak indoklásként a mi álláspontunk kapcsán hadd mondjam el, hogy az ön által elmondottakban várható életkor, multinacionális cégek és sok minden elhangzott. A javaslat ehhez nem sok módon kapcsolódik. A célokban talán még nem is vitatkoznánk, azt gondolom, ami a magyar munkavállalók egészségét érinti. Nem akarnék kitérni arra, hogy a várható életkor hogyan alakult, szerencsére az elmúlt évtizedekben Magyarországon, jelentősen nőtt a várható életkor. Azt sem akarnám itt elmondani, hogy az ön által benyújtott javaslat nem foglalkozik külön a multinacionális cégekkel, sem a hazai kicsikkel, akik ugyanúgy egyébként dolgoznak ilyen termékekkel, eszközökkel.

Másrészt, mondom még egyszer, a célokban, azt gondolom, hogy nincs köztünk vita, viszont az eszközökben nem értünk egyet, mert mi azt gondoljuk, ami az ön javaslatára vonatkozik, amely jogszabályok átvételét érinti az Európai Unió tekintetében, az folyamatos. Tehát semmi olyan jogszabályról egyébként nem tudunk, aminek az átvétele ne történt volna meg, vagy késne Magyarországon az uniós irányelvekhez képest. Ami pedig a vizsgálatokat illeti, ott meg a mi információink szerint a legtöbb ilyen jellegű intézkedés, már ami a cégek ellenőrzését jelenti, közel egyharmad arányban, az éppen a vegyi anyagokkal összefüggő. Tehát azt az igényt, hogy egyébként ezen változtatni kéne, azért nem értjük, mert ma is a megfelelő hatóságok, akik ezeket a cégeket ellenőrzik, azok döntően ezt, az ön által is megemlített helyzetet vizsgálják a cégeknél. Tehát még egyszer: a célokban, amit leírt, azt gondolom, vita nincs köztünk, viszont azoknak az eszközöknek, amiket ön itt országgyűlési határozat formájában előterjesztett, nem látjuk időszerűségét, hiszen jelentős mértékben, még egyszer, a jogszabályi harmonizáció folyamatos, nem tudunk lemaradásról. Ez talán az ön anyagából sem derül ki, hogy lenne konkrétan olyan, aminek az átvételével elmaradásban lennénk, másrészt meg az ellenőrzések tekintetében azt gondolom, hogy pont helyesen járunk el, mert az ellenőrzések nagy része azokra a területekre fókuszál, amit ön is leírt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen az érdemi hozzáfűzéseket. Tordai Bence kezét láttam magasba emelkedni, és szeretném jelezni, hogy a bizottság elnöke is átvedlene képviselői minőségében előterjesztőként majd a sor végén. Parancsoljon, megadom a szót.

TORDAI BENEC (Párbeszéd): Köszönöm, elnök úr. A Párbeszéd a maga részéről támogatja ezt a javaslatot, és ahogy a címéből is kitűnik, nem kéne, hogy ez egy radikális felvetés legyen, a törvények betartatásáról szól ez a határozati javaslat, azonban mégis azt látjuk, hogy ma Magyarországon a meglévő törvényeket és az uniós szabályozásokat nem tartatják be. Hiszen ez a kormány, a Fidesz-rezsim 2010-ben meghirdette azt az iparosítási politikát, amely gyakorlatilag a kiszolgáltatott fizikai munkaerőre építve próbálja megteremtteni Magyarország tőkevonzó képességét, és ennek része egyébként a munka törvénykönyvének a 2011-es komplett átírása, illetve később, a 2018-as rabszolgatörvény, de ugyanígy része az is, hogy a munkavédelmi felügyeletet leépítették, meggyengítették, és azok az ellenőrzések, amikre Szatmáry Kristóf alelnök úr utal, hát legalábbis kétséges hatékonyságúak.

Onnan is tudjuk mindezt, hogy Magyarországon folyamatosan nő a munkahelyi baleseteknek a száma, közel 80 ember meghal évente munkahelyi balesetben, és több mint húszezren megsérülnek, de azt hiszem, ebben a statisztikában nem szerepelnek azok, akik a folyamatos vegyi vagy biológiai behatások miatt krónikus, súlyos

megbetegedéseket kapnak el, vagy abba esnek. Magyarországon ugye, a rákos megbetegedések aránya kiemelkedő, és a mortalitás pedig egész Európában a legmagasabb. Nyilván ez már az egészségügyi ellátórendszernek is a felelőssége, de az biztos, hogy nagyon sok magyar munkavállaló dolgozik huzamosan egészségtelen körülmények között, és a Fidesz-kormánynak ezzel kapcsolatban nem nagyon van szava, sőt úgy látjuk, hogy nekik fontosabb az, hogy az idetelepülő multinacionális vagy egyben a régóta itt lévő magyar, jellemzően nagyvállalatoknak a profitja minél magasabb legyen, akár azon az áron is, hogy a munkavédelmi intézkedések nem kielégítőek, az állam pedig nem látja el megfelelően azt a feladatát, hogy ezeket az intézkedéseket kikényszerítse a munkáltatóktól.

Úgyhogy nagyon is támogatjuk Nunkovics Tibor és Z. Kárpát Dániel javaslatát, azt gondoljuk, hogy a magyar munkavállalók megérdemlik a biztonságot, és megérdemlik azt, hogy az állam a munkavédelmi intézményrendszer megerősítésével és a szabályok betartatásával, a törvények betartatásával gondoskodjon az ő biztonságukról, ezért a javaslat magát és természetesen a tárgysorozatba vételt is támogatjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim felé fordulok az iránt érdeklődve, hogy hozzászólási igény ébredt-e valakiben. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nem, úgy természetesen az előterjesztőnek majd visszaadom a szót és a regálás lehetőségét is megadjuk, de mint jeleztem, a bizottság elnöke is kíván néhány gondolatot hozzáfűzni a javaslatához.

Kissé szomorúan állok a javaslat fogadtatása előtt, hiszen tudjuk, hogy az új szabályoknak megfelelően, ha egy tárgysorozatba-vételi vitát kívánunk majd lefolytatni, ezt ugye nem tudjuk megtenni a Ház előtt, a parlament üléstermében abban az esetben, ha ez a javaslat itt és most elvérzik. Hiszen a TAB-ba delegálták le ennek a lehetőségét, ahol ugyan élő közvetítés szintén fennáll, de talán mégsem a parlament egész nyilvánossága előtt kerülhet sor egy olyan vitára, amely igazából a vitáról dönt. Tehát azt látjuk, hogy ilyen esetekben még nem egy törvényjavaslat, határozati javaslat elfogadásáról beszélünk, hanem pusztán annak a lehetőségét kérjük önöktől, hogy az erről szóló vitát a legszélesebb kör előtt lefolytathassuk.

Azt is látjuk, hogy amikor az egészségben eltöltött évekről beszélünk, vagy a várhatóan megélt, férfiemberek által megélt évekről, akkor egy legitim vita lehet az, hogy most magasabb-e az európai átlagnál vagy alacsonyabb, nyilván alacsonyabb a Magyarországon várható élettartam, és a nyugdíjkorhatárhoz képest is sajnos ez az olló szűkül. Amiben biztosak lehetünk, hogy a magyar férfiak által várhatóan egészségben eltöltött évek száma jóval a nyugdíjkorhatár alatt van. Tehát realisan nézve egy magyar férfi nem számíthat arra, hogy a munkával eltöltött éveit követően egészségben tud sok nyugdíjas évet eltölteni, és ez az igazi katasztrófa, ahol azt látjuk, hogy a magyar emberekkel egy olyan szerződést köt a magyar állam, ha így tetszik, amelynek értelmében nem számíthat a magyar férfiember, a magyar dolgozó arra, hogy az ő munkával eltöltött évtizedeit követően legalább a pihenés minimális esélyét megkapja. Nyilván mi is statisztikai adatokból dolgozunk, ahol vannak szélső értékek is, de a nagy átlag azt mutatja, hogy a magyar dolgozó nem számíthat arra, hogy egy munkával eltöltött élet után jogos pihenésre vagy jogos, az unokákkal eltöltött évekre számíthasson.

És azt is látjuk, hogy a munkahelyi balesetek száma 2010-ben nagyságrendileg 17 ezer volt, ez ment fel 23 ezerre, és nyilván egy ekkora növekmény, egy ilyen brutális növekedés háttérében nem állhatnak pusztán gazdasági folyamatok. Nyilván állhat mögötte munkaerőhiány, az egyre kevesebb, egyre alacsonyabb létszámú munkaerőnek az erőteljesebb kizsigerelése, és ami különbséget tehet - aelnök úrhoz

fordulok ezzel - magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozás, illetve multi között, az az érdekérvényesítési lehetőségek szélessége vagy hiánya. Nyilván egy kkv-tól vagy egy szerződéssel bedolgozó kkv-tól talán könnyebben tud távozni egy másikhoz a munkavállaló, bár azért a magyar szocializációtól ez nagyon sok esetben távol áll; a magyar munkavállaló jó munkaerő, türelmes, kivár, kivár, kivár, és akkor mozdul, ha végképp nincs más lehetősége. Multicégek esetében viszont ezt az érdekérvényesítési lehetőséget egyáltalán nem látjuk. Azt látjuk inkább, hogy 30 évre visszatekintő módon Magyarországon a különböző színű kormányok mindent megtesznek azért, hogy kedveskedjenek ezeknek a multicégeknek, és jellemzően nem a magyar dolgozók érdekeit teszik az első sorba, amikor mondjuk egy stratégiai szerződés aláírására kerül sor.

Tehát én nem is feltétlen azt várom, hogy itt újabb irányelveket, törvényeket ültessenek át, és azokat tartsuk be, és ettől javuljon a helyzet, csak mi tudjuk megoldani a saját problémáinkat, azt várnám viszont, hogy a stratégiai szerződések aláírásakor egyrészt a magyar munkabérek legalább a termelékenységi lehetőségekig terjedő rendezése, szép, lassú közelítése a nyugat-európai átlaghoz következzen be, illetve a munkavédelmi szabályoknak olyan módon történő erősítése, amelyek kikényszeríthetők egy multicéggel szemben is. Egyetlen példával szeretném mindezt illusztrálni: német nyelvterületen létezik olyan építésügyi hatóság, amely körbetartozások esetén akár a teljes projektet képes befagyasztani, és ugyanezt képes megtenni olyan folytatólagos visszaélések, munkavédelmi jellegű visszaélések esetén is, amelyek tarthatatlan helyzetbe hozzák a munkavállalókat. Nem azt akarom mondani, hogy olyan hatóságot szeretnék Magyarországon, amely leállítja a nagyberuházásokat, egyáltalán nem. De pusztán a szankció lehetősége, még egyszer mondom, a miénknél sokkal fejlettebb gazdaságokban, elegendő volt ahhoz, hogy a visszaélések jellemző formái, legalábbis visszaessenek, ha nem is szűnnek meg, és ne kelljen befagyasztani egyetlen projektet sem, hiszen pusztán a szankciótól való félelem olyan erős ezen üzleti körökben, hogy inkább a tisztesség útját választják. Nyilvánvaló módon, ha hiányos egy nemzeti szabályozás, vagy nem szerzünk érvényt a törvény erejének, akkor ezek a visszaélések folytatódnak.

Ezt mutatják a munkahelyi balesetek, és itt van egy óriási felderítetlen hányad, valóban az évtizedekkel később jelentkező egészségügyi problémák köre. Ha viszont kikerekítjük ezt a szabályozást, akkor úgy érzem, hogy egy nagyon nagyot léphetünk afelé, és hogy a magyar munkavállaló megbecsülése miatt talán kevesebben vándorolnak külföldre. Talán a mostani kormány is egy alacsonyabb volumenben kényszerül munkaerőimportra, hiszen én annak örülnék a legjobban, ha egyáltalán nem lenne szükség ilyen folyamatra, és nem lenne ilyen folyamat Magyarországon. Harmadsorban pedig azt is szeretném elmondani, hogy az egész multiszegmenses való bánásmód tekintetében a közteherviselés felé mozdulhatnánk el ebben a kérdésben is anélkül, hogy most különböző adózási és egyéb vetületeket említenék. Köszönöm a lehetőséget.

Érdeklődnék, hogy képviselőtársaimban hozzászólás iránti igény ébredt-e. *(Nincs jelentkező.)* Mivel úgy látom, hogy nem, ezért visszaadom a szót az előterjesztőnek, hogy reagálhasson az elhangzottakra, azt követően pedig határozunk a javaslatról. Parancsoljon!

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm Tordai Bence képviselőtársamnak a javaslat támogatását. Szatmáry Kristóf képviselőtársamnak annyit mondanék, és nem megbántva őt, hogy higgyen nekem, aki tíz évig dolgoztam fizikai munkásként egy multinál, hogy sokkal jobban tisztában vagyok a valósággal, mint önök kormánypárti képviselők, akik valószínű, nem

mondhatják el ugyanezt magukról. (*Ovádi Péter közbeszól.*) A javaslat nem tesz különbséget a ... Tessék?

ELNÖK: Elnézést, nem párbeszédese műfaj.

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik) előterjesztő: Igen, majd ki lehet fejteni a véleményt hozzászólásban, jelentkezés útján. (*Tasó László: Micsoda arca van!*) Tehát a kkv-k és a nagyvállalatok között azért kell különbséget tenni, ugyanis a kkv-k Magyarországon úgy indulnak el, hogy minden előírásnak megfelelnek. Egy multinacionális cég kezdetben szintén megfelel minden előírásnak, majd ahogy jó esetben elkezd bővülni, úgy ezeket az előírásokat, illetve a különböző környezetvédelmi előírásokra vonatkozó szabályozásokat kicsit lazábban kezelik. Én ezt tudom, mert tapasztaltam. A jelenlegi szabályozásokkal nincs baj, és a javaslat sem azt mondja, hogy a jelenlegi szabályozásokkal lenne probléma. A javaslat arra tesz gondolatébresztőt, ha így jobban tetszik, hogy ezeket a szabályozásokat tartsuk be, vagy tartassuk be ezekkel a vállalatokkal, hiszen, ha valahol elő van írva, hogy egy csarnokbővítést követően mondjuk, a megfelelő szellőzést ki kell alakítani azért, hogy az ott keletkezett gőzök, gázok a megfelelő helyre távozzanak, és ne a munkavállalók szívják be, akkor az legyen kialakítva. Csakhogy ez nincs ellenőrizve. A gyakorlat így működik, hogy ezek a vállalkozások nincsenek ellenőrizve, és a munkavállaló nem fog feljelentést tenni, vagy nem fogja az esetleges hatóságnál jelezni a hiányosságokat, ugyanis félti a munkahelyét. És inkább kockáztatja a saját egészségét azért, hogy a munkáját megtarthassa.

Tehát ezt kellene, azt gondolom, fontolóra venni, hogy ezeket a szabályozásokat betartassuk ezekkel a vállalkozásokkal. Ennyiről szól ez a javaslat, és ebben számítunk a kormánypárti képviselőtársaim támogatására.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kedves Képviselőtársaim! Én magam örülök a termékeny vitának, de az a kérésem, hogy egymás minősítésétől tartózkodjunk. Ez egy szakmai bizottság, amíg én vagyok az elnöke, az is marad, és kellőképpen szakmai mederben tudjuk szerintem tartani a vitákat, vagy eddig is tudtuk, ennek szellemében, mivel szerencsére még nem zártam le ezt a vitát, meg tudom adni a szót alelnök úrnak, aki az előterjesztő úr hozzászólása közben jelentkezett szólásra, nyilván a reagálás kényszere okán. Parancsoljon!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Vendégek! Köszönöm, hogy elmondta elnök úr, hogy mi az illendő viselkedés egy vendég-előadónak a bizottságunk ülésén. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ezt mindenkinek címeztem.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: De szerencsére nemcsak nekünk, úgyhogy köszönöm szépen. Csak azt szeretném megkérdezni az előterjesztőtől, illetve a támogató hozzászóló képviselőtársamtól, hogy ők azt mondják, hogy semmi ellenőrzés nincs, nem figyel rájuk senki, nem mennek orvoshoz. Ezeket statisztikailag alá tudják támasztani, mikor azt mondják, hogy a munkaügyi felügyelet nem végzi a munkáját? Hol van erre bizonyíték, hogy nem végzi a munkáját? Én azt látom, hogy vállalkozók is jelzik, hogy nagyon sok ellenőrzést kapnak, jelzik a munkavállalók, hogy már megint jöttek hozzájuk ellenőrizni. Bács-Kiskun megyében úgy látszik, máshogy működik a dolog, mint ahonnét Nunkovics képviselő úr származik.

Egyébként mi is, én magam kertészmérnökként napi szinten dolgozok fizikai munkát, tehát nem kell megijeszteni bennünket a fizikai munkavégzéssel, mert benne vagyunk magunk is, tehát nem kell egymást összeugrasztani ebben a tekintetben sem.

De a lényeg az, hogy ez a javaslat, ha arról szólna, hogy dolgozzuk át a szabályokat, akkor a magyar munkavállalókat, akikről beszélünk, és védeni kívánja mindenki a szavak szintjén legalábbis őket, meg szokták-e kérdezni, én szoktam beszélgetni velük, akik nálam dolgoznak, hogy miért nem járnak szűrőprogramokra? Az asszonyok is meg a férfiak is? Hiszen minden magyar ember, aki az egészségét fontosnak tartja, az, ha van hozzá egy kicsi intelligenciája, akkor tudja, hogy elmegy egy ingyen szűrőprogramra legalább öt évente, legalább két évente, ki tudja, melyik betegséget akarja magából kiszűretni. És honfitársaink nagy része nem él vele. Itt most vannak hölgyek is, akik jelentős része el tudja mondani, hogy a saját nemén belül is milyen ritkán járnak szűrőprogramokra. Sorolhatnánk, hogy milyen rákszűrésekre nem mennek el az asszonyok sem.

Tehát, amikor azt mondjuk, hogy a magyar dolgozók betegek lesznek, és nem érik meg a nyugdíjkorhatárt, ami sajnálatos, de részben igaz, ennek nem feltétlen a munkaadó vagy a jogszabályok a felelősei. Ennek egyszerűen a hozzáállásunk, az életkultúránk része az, hogy nem törődünk az idővel. Hogy ennek mi a fontos oka, pszichés, szociológiai, bármi, ezt vizsgálja az, akinek ez a kötelessége lenne, de egyet lássunk be, a jogszabály nem erről szól. Itt most belekevertünk sok mindent a vita során. Ha arról szólna, hogy rávegyük a magyar dolgozókat... Mert a munkaadók egyébként kötelesek elengedni, és el is engedik a szűrőprogramokra a dolgozókat, sőt, hogyha arról szól, hogy a munkaadónak adjunk arra kötelezvényt, hogy a kieső munkaidőre, mikor a dolgozója elmegy a szűrőprogramra, és ezt igazolja, akkor arra bármilyen motivációs kedvezményeket nyugodtan lehetne adni. Ezt a magam részéről még támogatni is bírnám, de erről nem szól a javaslat. Ez szerintem inkább lenne pozitív mindannyiunk számára, hogy rávegyük mindkét felet, a munkaadót, a munkavállalót, hogy igenis a dolgozójának az egészségére ő is jobban figyeljen. Ennek a motivációi nem szerepelnek a javaslatban. Ezen fog múlni szerintem a következő években a magyar dolgozók egészségügyi állapota meg a nyugdíjba jutásuk lehetősége, hogy részt vesznek-e olyan programokban, ami nem egy akut betegség kezeléséről szól. Ezt kéne inkább szerintem ennek a javaslatnak támogatnia, és ezt kellett volna inkább elénk terjesztenie, nem pedig azt, amit eddig hallottunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen alelnök úr hozzáfűzését. A statisztikai adatok tekintetében csak annyit jegyeznek meg, hogy ez egy szakbizottság, tehát az is a feladatkörébe tartozik, hogy létező társadalmi jelenségeket vizsgáljon akkor is, ha mondjuk, a félelemből fel nem jelentett munkaadók tekintetében nyilván nem áll rendelkezésre statisztikai adat. A munkahelyi balesetek tekintetében áll, tehát a 17-ről 23 ezerre nőtt baleseti számot nyilván indokolhatja sok tényező, az vélhető, hogy ennyivel többen nem dolgoznak Magyarországon. De hogy még egy statisztikai példát említsek, a kivándorlási statisztika tekintetében is itt a migrációs mérleg kapcsán vitázunk nagyon sokszor egymás között. De mondjuk a hátam mögött ülő kiváló képviselőtársam, aki az ülésteremben a hátam mögött foglal helyet, az ő lánya is egy kivándorolt polgár, aki az itteni tb-jogviszonyát fenntartotta, az itteni bejelentési kötelezettségeinek eleget tesz, tehát maximum az adóbevallása alapján kerülhetne be bármiféle statisztikába a kivándoroltak közé, de mivel a statisztika nem ilyen alapon készül, ő nem fog megjelenni a kivándorolt magyar munkavállalók között, miközben évek óta életvitelszerűen külföldön él, és ott vállal gyermeket.

Tehát a statisztika, persze nagyon fontos tényező, de egy szakbizottság dolga talán az is, hogy létező társadalmi jelenségekről vitatkozzon. Én e tekintetben

üdvözlöm a termékeny vitát, és úgy látom, hogy Tasó képviselőtársam szólna hozzá. Rosszul láttam? Elnézést kérek. *(Tasó László: Igen, rosszul látta elnök úr, a képviselőtársammal beszélgettem.)* Elnézést.

Szeretnék érdeklődni, hogy van-e még hozzászólási igény. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, úgy a vitát lezárnám, visszaadnám a szót az előterjesztőnek egy lezáró reakció tekintetében, hogy aztán végre határozhassunk erről a javaslatról. Parancsoljon!

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik) előterjesztő: Én csak annyit fűznék hozzá, hogy látom, itt pár kormánypárti képviselőtársam az előző kijelentésemért felháborodott, de ahogy elmondtam, nem bántásképpen mondom, Szatmáry Kristófnak sem és önöknek sem. Nyilván más helyről jöttünk, meg más az élettapasztalatunk, de Bányai képviselőtársam meg higgye el, hogy az, hogy ő végez a kertjében fizikai munkát, az nem ugyanaz, mintha valaki napi 8 vagy 12 órában egy gyárban gürizik, és megmozgat naponta 12-13 tonnát. Ezt azért tudom, hogy van ilyen, mert én például ezt csináltam, tehát higgye el, hogy van ilyen.

A másik része pedig, hogy azért nem értem az ön érvelését, mert ön azt mondja, hogy terheljük inkább az egészségügyi rendszert, ugye tudjuk, hogy sziklaszilárd, kemény alapokon álló magyar egészségügyi rendszert további szűrésekkel ahelyett, hogy megelőznénk. Én értem azt, hogy nyilván ösztönöznünk kell a magyar társadalmat arra, hogy tudatosan gondolkodjon a saját egészsége kérdésében, és az egy nagyon jó dolog, ha segítjük őket az ingyenes szűrésekkel, na de nem kellene eljutni ideig vagy legalábbis nem akkora mértékben, hogyha már a megelőzésre és a prevencióra is figyelniük. És ez a javaslat az önök által is létrehozott szabályozásokat erősíti meg, ezért nem is értem ezt a fajta ellenállást ezzel szemben, csupán az a kérésünk, hogy ezeket az ellenőrzéseket és a szabályozások szigorú betartását kérjük számon azoktól a cégektől, akiktől ezt számon kell kérni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Újfent fel kell hívnom a képviselőtársaim figyelmét arra, hogy egymás személyes viszonyaiban ne turkáljunk talán olyan mélységben, ami a szakma által nem indokolt és a szakmai vita által sem. Eljutottunk arra a pontra, hogy mindenki kifejthette markáns véleményét erről a javaslatról, hiszen szavazás következik. Kérdezem tehát bizottsági tagtársaimat, hogy ki az, aki támogatja ezen határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* 3 igen, 8 nem szavazattal ez a javaslat elvérzett, a magyar parlament előtt tárgysorozatba-vételi vitájára már, úgy tudom, nem kerülhet sor az új szabályok szerint. Talán a Törvényalkotási bizottságban fogjuk viszontlátni, hiszen a tárgysorozatba-vételi viták, tudomásom szerint oda kerültek. Ily módon ezt a napirendet módomban áll lezárni.

Egyebek

További napirendi pontjaink, mint említettem, elvéreztek, így egy egyebek napirend áll előttünk, ahol érdeklődöm, hogy van-e bárkinek közérdekű, fontos, figyelemre számot tartó felvetése. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben senkinek nincs ilyen, szeretném ismételt felhívni a figyelmet, hogy a bizottsági ülésekről való távolmaradásra vonatkozó szabályok február 1-jétől megváltoznak. Ennek részleteiről e-mailben tájékoztattuk a bizottságot, de kérem a fokozott figyelmet ebben a kérdésben, hogy senki ne kerüljön kényelmetlen vagy méltatlan helyzetbe. Kérem tehát, hogy amennyiben nem tudnak részt venni a bizottsági ülésen, azt a bizottság titkárságán, lehetőség szerint e-mailben és előzetesen jelezzék.

Az ülés berekesztése

Végezetül pedig tájékoztatom a bizottságot, hogy soron következő ülésünket előreláthatólag március 17-én, kedden tartjuk. Azt még nem tudom megmondani, hogy melyik helyszínen, hiszen a bizottságunk át fog költözni a Parlamentbe, a XVII. kaputól nem messze, de talán a következő ülésünket még itt a megszokott helyszínen tudjuk megtartani. Amennyiben e tekintetben változás következik be, természetesen mindenkit tájékoztatunk. Az ülést bezárom, további eredményes munkát, és ami a legfontosabb, jó egészséget kívánok.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 37 perc.)

Z. Kárpát Dániel
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia